

[Westerby.]

og jeg måtte også selv efter et mistillidsvotum holde op som folketingskandidat i partiet. Jeg fortsatte på det grundlag, som jeg blev væltet på som folketingskandidat. Jeg fortsatte og blev valgt til formand for hovedstadens venstre og senere valgt til folketingsmand i østre storkreds.

Det drejer sig altså om en ganske bestemt og konsekvent linje. Det er ikke noget tilfældigt, det kan ikke overraske nogen. Det er noget, der er en lige linje fra, hvad der er sagt, og til, hvad der er gjort. Der er ikke tale om nogen tilfældigheder, men tale om at følge sin overbevisning og stå ved, hvad man har sagt. Når man nu kommer i denne situation, at man har en overbevisning, som man mener at måtte følge i den økonomiske politik, og denne overbevisning ikke deles af ens gruppekolleger, så står man i en konfliktsituation. Man vil gerne stå sammen med sine gruppekolleger, men man vil også gerne følge sin overbevisning. Jeg valgte at følge min overbevisning, og til gengæld kunne jeg naturligvis ikke længere være sammen med mine gruppekolleger.

Hvad var det da for alvorlige problemer, der førte så vidt, at man måtte gå hen og tage et brud med sin folketingsgruppe? Det var i dette tilfælde den økonomisk-politiske situation, som landet befinder sig i. Hvis vi sammenligner valgkampen forud for det sidste valg med det, vi diskuterer og tager stilling til her i dag i det høje ting, så er der jo en himmelvid forskel. Under valgkampen talte man om at løse en række problemer: boligproblemet, uddannelsesproblemet, trafikproblemer, forskningsproblemer o. s. v., alle sammen problemer, som forudsætter, at der er økonomisk ligevægt og balance i samfundsøkonomien; alle sammen problemer, som ikke kan løses, hvis den økonomiske ligevægt mangler.

Men i dag står vi og diskuterer: hvordan skal vi skaffe økonomisk ligevægt, hvordan skal vi skaffe balance? Vi kommer til at bruge vore kræfter på dette spørgsmål, og for at komme videre i alle de spørgsmål, som var hovedpunkterne under den sidste valgkamp: uddannelse, bolig, forskning, trafikproblemer o. s. v., må vi løse det problem, der hedder at skabe samfundsøkonomisk balance, ellers kommer vi ikke videre på disse punkter, og jeg tror nok, det vil

skade det høje tings anseelse, hvis vi, næste gang vi går til valg, ikke har kunnet gøre noget på de vigtige områder, som der blev talt så meget om under sidste valgkamp. Derfor drejer det sig om at skabe samfundsøkonomisk balance og ligevægt og bringe orden i tingene.

Det er jo fremgået også af debatten her, at der er problemer, væsentlige problemer. Pengeindkomsterne er i 1964 steget dobbelt så meget som produktionen, det vil sige, at produktionen rækker kun til at dække halvdelen af stigningen i folks pengeindkomster. Den del af folks pengeindkomster, som der ikke er dækning for i produktionen, er en falsk købekraft, netop fordi der ikke er dækning for den i produktionen, og det er denne falske købekraft, der retter sig mod udenlandske varer, og som retter sig mod vore egne producerede varer og giver prisstigninger. Vi får altså valutatab, fordi vi får større import, og vi får prisstigninger, fordi vi har et meget stærkt efterspørgselspres og også lønstigninger. Alt dette virker igen hen på forøgede vanskeligheder med valutaen. Derfor gælder det om at skabe denne samfundsøkonomiske balance og inddrage den falske købekraft, og derfor er det nødvendigt, at der skabes et stort kasseoverskud, endda et særdeles stort kasseoverskud, på statsregnskabet.

Så rejser spørgsmålet sig her i det høje ting, hvordan man kan skabe dette meget store kasseoverskud og inddrage den falske købekraft. Regeringen har fremsat en række forslag i flere tempi. Der har været forhandlet om et bredt forlig mellem de fire partier, som så ofte før har indgået forlig, og det lykkedes ikke. Det lykkedes heller ikke at få et forlig mellem venstre, socialdemokrater og de radikale, som f. eks. jeg gerne havde set. Så stod man i den situation, at man måtte regne med et valg.

Nu har jo både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Aksel Larsen efterlyst i skøn samdrægtighed et valg, og så er det, man må stille det spørgsmål: vil et valg løse problemerne? Vil det bare blive for et syns skyld, man skal afholde valg?

For det første vil jeg gerne have lov til at sige dette, at jeg tror nok, det vil virke lidt underligt på mange, hvis et folketing, når det står over for problemer, i denne situa-